

SUSTUKLARIMIZ...

Yerel seçimler ülkemiz politika kazanını iyice ısıttı.

Adı yerel de olsa, konuşulanların çoğunlukla ülkenin genel politikası üzerine olması kaçınılmazdır.

Politika kazanı ısındıkça, işsizlik, pahalılık ve kültürel körlük kazanında kendi eti yanan yoksul yığınlarımız bir yanlara doğru çekilip parti politikalarının kuyruğuna takılmak isteniyor. Son yirmi yıldır politikada en çok konuşulan şeyler hangi partinin daha çok Müslüman olduğu, hangi partinin fakir fukaraya daha çok yardım edeceği ya da sadaka dağıtacağı gibi konulardır. Bu arada dindarlık ve dincilik yarışı, çarşaf açılımları, türbanlı gösteriler, arkasından da Ergenekon tartışmaları girdi politika sahnesine...

Türkiye'den binlerce kilometre uzakta, adı belli sanı belli, yeryüzünün egemeni, silahlı işgal, çolukçocuk bombalama gücü olarak bilinen bir ülkedeki bir çiftlikte yaşayan emekli bir vaizimizin Ergenekon soruşturmasında henüz yeterli yol alınamadığını söylediği, kimi askeri sanıklara rapor veren Gülhane Askeri Tıp Akademisi (GATA) ile ilgili olarak "bunun içinde bir GATA'kulli var" demiş olduğu yansıdı basına. Emperyalizme ve zamanında onunla işbirliği yapmış Hilafet makamına karşı yeryüzünün ilk büyük yoksul isyanını gerçekleştirmiş silahlı kuvvetlerimizin Cumhuriyet kurucu düşüncesi ve yapısı, emperyalizmin merkezinden planlanan Alicengiz oyunlarıyla hilafet özentili birilerinin önüne yem olarak konmuş durumda görünüyor... Tunceli'de elektriksiz köye buzdolabı dağıtan devlete ait kurumun depolarından iktidar partisine ait afiş ve duyurular çıkıyor.

Rize’de seçim çalışmaları için dolaşan iktidar ekibinde, yasalarla yasaklanmış olmasına karşın yer almış kırmızı renkli resmi plakalı kocaman bakan aracı yoksul yurttaşlarımızın yaşadığı daracık sokağa sıklamayp yoldan kayınca, televizyon ekranlarında görüntü vermeye başlıyor.

Tartışılmayan nedir? Ya da, başka bir deyişle, sustuklarımız...

Vatandaşın geçim derdi, iş derdi, pahalılık derdi ve bunların nedenleriye, nedense politik tartışmaların içinde kendine yer bulamıyor. Sağından soluna kimsenin aklına gelmeyen çok önemli, kör gözüne batan gerçeklerimiz vardır oysa.

Memleketim Ardahan’da sordum, üretici sütünü kaçtan satıyor diye. Sonra da gidip şehirdeki bir alışveriş merkezinde süt fiyatına baktım. Orada sustuklarımızı gördüm.

ARDAHAN KÖYLÜSÜ SÜTÜNÜ 400 KURUŞTAN SATTI...

MARKETLERDE SÜTÜN SATIŞ FİYATI 1.700 KURUŞ.

ARADAKİ FARK KİMİN CEBİNE GİDİYOR?

ÜLKEMİZİ KİMLER YÖNETİYOR?

POLİTİKA FENERİ KİMİN ELİNDE?

Yıllar önce gittiğim Almanya’da çoğunluğu kooperatiflerde örgütlü köylülerin sütü satış fiyatı ile büyük kentlerdeki marketlerdeki tüketici fiyatları arasında büyük bir fark olmadığını görmüştüm.

Kooperatiflerin ne sosyalistlikle, ne de komünistlikle ilgisi olmadığı açıkça ortadadır.

Karşılıksız tarım desteği ile tarım ve hayvancılık çökertildikçe Anadolu toprağından dişiyile tırnağıyla ekmeğini çıkarmaya uğraşan yoksul yığınlarımız, malını mülkünü, toprağını terkedip büyük şehirlerin çevresine yığılıyor... Yabancı parababalarıyla birlikte ülkenin kaymağını yiyip götüren, taşını toprağını “babalar gibi satan” beyzadelerimizin arkasındaki tarikatlarda, cemaatlarda örgütlenip dağıtılacak kömürlere, makarna paketlerine muhtaç duruma sokuluyor.

Ben Ardahan'da sütü dile getirip konuşurken, bir dostumuz, kısa bir süre önce Mersin'e gittiğini, orada limonun çuvallar içinde tanesi beş kuruştan müşteri bulamadığını söyledi. Limonun büyük kent manavlarında yüz kuruşa kadar satıldığını bilmeyen var mı?

Memleketin batısından doğusuna, kuzeyinden güneyine üreticinin derisi soyuluyor... Anadolu kırının "yedibinyıllık" egemeni tefeci bezirgân zümresi ile onun büyük şehirlerdeki soygun ve politika ortağı bir avuçluk finans kapital oligarşisinin keyfi yerinde. Dünyanın en lüks tatil yörelerinde varsıl seçkinlerimiz cirit atıyor, Paris'te Sen nehri üzerinde gemi kiralayıp düğün yapıyorlar, İstanbul'da eski sarayların kapısı açılıyor, politikacılarımızın çocuklarının birlikte dünya ve işevine girdikleri holding patronlarının bol türbanlı ve tesettürlü düğünlerinde onlarca kilo altın takılıyor kollara, boyunlarda, ellerde pırlantalar parlıyor, dolarlar uçuşuyor havalarda...

Kırsal alanda üreticimiz soyuluyor da, şehirlerde iş bulabilme ayrıcalığına erişmiş işçi sınıfımız çok mu iyi durumda? "Tersanede ölüme isyan!" başlığı atmış gazete. En ağır koşullarda çalışan, on iki günde tam beş kişinin iş kazaları nedeniyle öldüğü yirmi beş bin Tuzla Tersanesi işçisinden yirmi bini sigortasızmış (3 Eylül, 5 Eylül 2007, Cumhuriyet)!... Tuzla Tersanesi ölümleri bazı sendikaların, siyasi grupların ilgisini çekmiş ve birçok gösteriler yapılmış olmasına karşın 2009 başlarında da ölümler dikkat çeken bir hızla sürüyor.

2008 Ocak ayının son günü yeni bir patlama haberi duymuştuk ekranlarımızda. Davutpaşa'da kaçak çalışan iş yerlerinin bulunduğu bir yapıda patlama olmuş, olayda 20 kişi ölmüş, yetmiş kişi yaralanmıştı. Ölen ve yaralananların tamamı yakını, sigortasız, kaçak çalıştırılan yoksul işçilerdi!

Bunlar sustuklarımız, unuttuklarımızdır... 12 Eylül 1980 öncesinde "İş Ekmek ve Hürriyet" kavgasıyla yığınlar kendi geleceklerini aydınlığa taşımak için güçlerini birleştiriyordu. Şimdi, tarikat ve cemaat evlerinde sadaka bekleniyor, iktidarların "bekası"na dualar ediliyor... İktidara karşı kişisel itirazını ya da dileğini dile

getirmek isteyenler, meydanlara doldurulmuş güdümlü kalabalıklar tarafından linç edilmek isteniyor.

Kavga ve fırtına başka şeylerin etrafında kopuyor. Geçtiğimiz ay içinde Adana'nın kenar mahallelerinde kurulan Hizbullah ya da benzeri şiddet yanlısı bir dini örgütlenmenin uzantısı olarak açılmış dernek binasını PKK yanlısı bir grubun bastığı basına yansımıştı. Baskıncıları dağıtan polisten sonra olay yerine gelen yüzlerce kişilik bir kalabalık tekbir getirip sloganlar atarak sokaklarda yürümüştü.

Kavga eden, birbirinin kafasını gözünü yaran, birbirine ölümüne diş bileyen iki grubun içindekiler de emperyalist kültür politikaları ile saflara bölünmüş yoksul yığınlarımız, kardeşlerimizdir.

Tüm dinsel örgütlenmeleri adım adım izlediğinizde önce yıllar öncesinin sosyalist gelişmelere karşı örgütlenmiş emperyalist "yeşil kuşakçı" İlim Yayma Cemiyetleri'ni, "Komünizmle Mücadele Dernekleri" ni, bugün de 1996 yılında kurulmuş, ABD'de direk başkana bağlı olarak çalışan ACRFA (Advisory Committee on Religious Freedom Abroad / Dış Ülkelerde Din Hürriyeti Danışma Komitesi)'ni bulabilirsiniz. Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne çift pasaportlu türbanlı milletvekilini sokanlar, sonra da ABD'de ve Avrupa'da şehir şehir dolaştırıp Türkiye'de din hürriyeti olmadığını söyleyenler, Londra'da "Sosyal Malzeme Olarak Siyasal İslam" başlıklı toplantılar düzenleyenler (bu toplantılara milletvekillerimiz de katılmışlardır), Goertown Üniversitesi'ndeki Turkish Studies bölümünde Türkiye üzerine politik manevralar ve Erbakan ve Gülen hocaefendiler için sempozyumlar düzenleyenler, kurtuluş savaşımızı baltalamaya çalışan İngiliz ajanı, sakal ve cüppeyle Anadolu'yu dolaşan, Mustafa Kemal'in Antalya limanından kovaladığı Rahip Frew'un bugünkü kollarıdır.

Adana'daki kavganın diğer yanında yandaşları yer almış PKK'nın izini sürdüğünüzde de aynı kapıyı çalacağınız bellidir. Yıllar önce Kuzey Irak'a gidip gelen ABD Çekiç Güç uçaklarının PKK militanlarına torba torba malzeme attıkları belgelenmemiş, Uğur Mumcu'nun öldürülme nedenlerinden biri de bu konuda

yazdığı yazılar olmamış mıydı? Irak'ta yüzbinlerce insanın ölümüne neden olan emperyalist işgalciler Kuzey Irak'ta davul zurnayla karşılanmamış mıydı?

Şimdi artık konuşmanın, sustuklarımızı bilince çıkarmanın ve halk yığınlarıyla paylaşmamın zamanıdır. Köy Enstitüleri'ni Anadolu kırsalının egemeni, üreticinin sırtında bir kene gibi yapışmış tefeci bezirgân zümrenin sonunu getirecek örgütlü ve kültürel bir halk kalkışması olduğunu gördükleri için kapattılar!

Ağalar, beyler, bunu açıkça söylemekten de çekinmediler...

Köy Enstitüleri'nin çocukları ve o kutsal davanın günümüzdeki ateş taşıyıcıları, emperyalizme karşı çıkmayan, üretici ve halk örgütlenmesinden yana olmayan kayıkçı kavgalarından uzak durup kendi köklerinden, onurlu geçmişlerinden güç almalı, halk için, halkla birlikte davranmalıdır.

Söylemlerimiz, davranışlarımız, siyasal eylemliliğimiz, iş, ekmek ve hürriyet savaşımına yakın durdukça sustuklarımızın ayırdına varacak, halk tarafından da daha kolay anlaşılır olacağız...

Artık susmayalım...

alperakcam@gmail.com